

z válečných zisků a že záznam práva zástavního k jejímu zajištění zanikl podle § 27 poslední odstavec zákona ze dne 16. dubna 1916, čís. 103 ř. zák., pokud se týče podle § 35 poslední odstavec zákona ze dne 16. února 1918, čís. 66 ř. zák. ponechaného v platnosti zákonem ze dne 30. ledna 1920, čís. 79 sb. z. a n. následkem toho, že nebyl rekurs do vyměření daně ve lhůtě v uvedených předpisech stanovené vyřízen, nelze k těmto námitkám proti příkázání uvedené pohledávky přihlížeti, ježto, ač mohly býti, nebyly při rozvrhovém roku předneseny (§ 234 ex. ř.). Protože k námitkám těm není přípustno přihlížeti, nelze také dlužnici, jak jest navrhováno, poukázati s těmito námitkami na pořad správní.

Čís. 7394.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Změněny-li stanovy společenstva snížením závodních podílů, musí ve stanovách dojíti výrazu, že snížení podílů týče se pouze členů nově vstupujících a že závazky dosavadních členů zůstávají nezměněny.

(Rozh. ze dne 13. října 1927, R I 781/27.)

Rejstříkový soud nevyhověl opovědi společenstva s r. o., by byla zapsána změna stanov, již byly dosavadní podíly 200 Kč sníženy na 50 Kč. Důvody: Hledíc k § 76 zák. ze dne 9. dubna 1873 ř. zák. k nabytým již právům věřitelů společenstva není přípustno, by byla snížena výše závodního podílu, třebaže podle předloženého avšak neověřeného (§ 22 min. nař. čís. 27/1863 ř. zák.) nálezu společenstevního revisora jest poměr aktiv k pasivům společenstva velmi uspokojivým. Zákon o společenstvech čís. 70/1873 ř. zák. nemá v tomto směru obdobných ustanovení jako zákon o společnostech s ručením obmezeným čís. 58/1906 ř. zák. §§ 54—58, takže ani pro soud rejstříkový, ani pro věřitele není jiných prostředků ochranných proti jednostrannému snížení úhradových fondů, než zachování závodních podílů v dosavadní výši. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: I když se přisvědčí stěžovateli, že není nepřípustno, by byly sníženy závodní podíly členů společenstva, nutno zdůrazniti, že by tak se mohlo státi jenom za určitých záruk zabezpečujících neztenčené trvání nabytých práv osob třetích. Toho však v projednávaném případě není, neboť § 5 stanov zní nyní prostě, že závodní podíl činí 50 K, aniž by zároveň ustanovil, jak se to má s nynějšími závodními podíly po 200 Kč. Že by pak, jak rekurs tvrdí, při dosavadních členech společenstva se počet závodních podílů zvýšil nominelně na čtyry podíly, aniž by došlo ke splacení podílů na členy společenstva, není patrnó z nově usnesených změn stanov, aniž upraveno ručení starých členů společenstva pro nynější poměry. Právem proto odmítl prvý soud zápis usnesených změn stanov a nemá rekurent důvodu usnesení napadati.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stanovení výše závodního podílu jest nezbytnou složkou společenstevní smlouvy (srv. § 5 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.: »Společenstevní smlouva musí obsahovati« a k tomu čís. 5 téhož §). §§ 9 a 33 druhý odstavec téhož zákona připouští ovšem změnu společenstevní smlouvy (stanov) zcela všeobecně bez jakéhokoli obmezení na určité její součásti (§ 5), tedy také zvýšení nebo snížení závodních podílů. Při tom se jen vyžaduje, by byla změna usnesena na valné hromadě kvalifikovanou většinou hlasů, pokud ovšem stanovy neupravují jinak tuto většinu. Jde-li však o snížení podílů, působí a může působiti usnesení valné hromady jen co do členů nově vstupujících. Závazky dosavadních členů zůstávají nezměněny, ježto by jinak byla dotčena práva věřitelů, spoléhajících na původní stav, zejména na výši původních závodních podílů a tím i na rozsah případného krytí (§ 76 uved. zák.). To musí dojít výrazu ve stanovách, má-li dojít k jich změně. Nestačí proto pouhé ujištění, že dosavadní členové budou nadále súčasťněni stejnou měrou a že jen místo jednoho podílu nom. 200 Kč budou míti vždy čtyři podíly po nom. 50 Kč. Rekursní soud, potvrdiv usnesení soudu rejstříkového jmenovitě proto, že nebylo stanovami upraveno ručení dosavadních členů vzhledem k usnesení valné hromady o snížení závodních podílů, posoudil věc správně po právní stránce.

Čís. 7395.

Účelem prozatímního opatření správou pachtovních práv dlužníka, jež bylo povoleno jen na dobu do právoplatného rozhodnutí sporu jest, by vadným hospodařením na spachtovaném statku nebo změnou dosavadního stavu nebylo zmařeno nebo stíženo soudní dobývání navrhovatelova nároku a by tímto opatřením byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda, nikoliv však, by výtěžky ze správy byly rozvrhovány mezi věřitele dlužníka. Bylo-li prozatímní opatření jako nezákonné zrušeno, jest navrhovatel povinen nahraditi správci pachtovních práv odměnu. Správce pachtovních práv nebyl oprávněn zadržeti si k zajištění své odměny potřebný peníz z výtěžku správy. Vymohl-li si navrhovatel exekuci zabavením a přikázáním nároku dlužníka na vydání veškerých výtěžků, kterých správce jeho pachtovních práv docílil, nepřichází v úvahu předpis § 383, druhý odstavec, ex. ř.

(Rozh. ze dne 13. října 1927, R I 828/27.)

K návrhu vnuceného správce uložil soud své stolice navrhovateli prozatímního opatření vnucenou správou pachtovních práv, by složil na soudě odměnu vnuceného správce 1.800 Kč. Soud své stolice návrhu vnuceného správce vyhověl, rekursní soud